Κεφ. ἰ.

Ἐφ' ἑκάστου τῶν προσπιπτόντων μέμνησο ἐπιστρέφων ἐπὶ σεαυτὸν ζητεῖν, τίνα δύναμιν ἔχεις πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. ἐὰν καλὸν ἴδῃς, ἢ καλὴν, εὑρήσεις δύναμιν πρὸς ταῦ-

ἐφ' ἑκάστου.) MS. Salm. ap. Meib. p. 41. ἐφ' ἑκάστῳ v. ad c. 3. Paraphr. Christianus: ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἐμπιπτόντων πειρασμῶν. προσπίπτοντα sunt *quae extra nos fiunt, quorumque species oculis animoque obiicitur.*

ἐπιστρέφων ἐπὶ σεαυτὸν). int. τὸν νοῦν. Salm. ed. πρὸς ἑαυτόν. Sed ista ratio Arriano frequentior, cui ἐπιστρέφειν & ἐπιστρέφεσθαι est, *conuerti ad se*, h. *animum ab externis rebus auocatum, in se quasi colligere, & intentum habere ad aliquam rem.* Seneca de Tranqu. an. c. 3. *viuere in se tantum conuersum* dixit. Arrian. Lib. I, 4. p. 25. εἴτις ὑμῶν, ἀποστὰς τῶν ἐκτὸς, ἐπὶ τὴν προαίρεσιν ἐπέστραπται τὴν εἑαυτοῦ. cf. III, 23. p. 477. & p. 483. III, 24. p. 511. in quibus locis Vptonus ἐπιστρέφεσθαι idem fere significare putat, ac in N. T. cum *resipiscere* est; at, quam id alienum sit, facile apparet. Idem locum Arriani II, 20. p. 297. ἵν' οἱ πολῖται ἡμῶν ἐπιστραφέντες τιμῶσι τὸ θεῖον, comparat cum Actor. Ap. XIV, 15. εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα. Sed in Arriano est simpliciter *animum aduertentes, omni socordia detersa;* nam subiicitur: καὶ παύσωνται ποτε ῥαθυμοῦντες περὶ τὰ μέ-

CAP. X.

Quicquid inciderit, memento ad te conuersus inquirere, quam facultatem ad illius vsum habeas. Si quem formosum, formosam que videris, facultatem ad haec inuenies, con-

μεγιστα. Eod. cap. de philosophis, qui providentiam numinis negant, cum quotidie tot & tantis naturae muneribus fruantur, ὑπ' οὐδενὸς τούτων οὐδὲ κατὰ ποσὸν ἐπιστρέφονται h. *nulla re permoti animum aduertunt & dispiciunt.* Cum h. l. comparat Act. III, 19. μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε. Enimuero hoc verbum ea notione, qua Christianis in vsu est, vt nempe sit, vel *relicto deorum cultu sacra Christiana amplecti*, vel *mutata mente ad frugem redire & pietatem colere*, antiquis vel historicis vel philosophis plane nequit vsurpari. Ἐπιστρέφεσθαι porro est non modo ad aliquam rem animum applicare, sed etiam *eius curam habere;* & hinc simpliciter est *curare*; vt idem Arrian. aliquot locis: οὐδείς μου ἐπιστρέφεται, *nemo mei curam gerit.* Sic in hoc libello inf. c. 50. μὴ ἐπιστρέφου, *ne ad id animum aduerte, ne cura;* Arrian. III, 22. p. 445. ἐπιστραφεὶς ὁ κύριος καὶ ἰδὼν &c. nihil aliud est, quam *dominus, rem animaduertens.* At in Matth. IX, 22. ὁ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν paullo aliter dictum est: *Jesus conuersus ad eam, respiciens.* cf. Marc. V, 30. quanquam interdum vtraque coniuncta esse soleat notio, vt & *converti*

ταῦτα ἐγκράτειαν. ἐὰν πόνος προσφέρηται, εὐρήσεις καρτερίαν. ἂν λοιδορία, εὑρήσεις ἀνεξικακίαν. καὶ οὕτως ἐθιζόμενόν σε οὐ συναρπάσουσιν αἱ φαντασίαι.

Κεφ. ιά.

Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἴπῃς, ὅτι ἀπώλεσα αὐτό, ἀλλ', ὅτι ἀπέδωκα. τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη. ἡ γυνὴ ἀπέθανεν· ἀπε-

verti ac respicere & animum aduertere sit. Sic sup. c. 7. *ad nauem* συνεχῶς ἐπιστρέφεσθαι, & eod. *relictis omnibus ad nauem contende* μηδὲν ἐπιστρεφόμενος, *non respiciens:* vt de Annibale ex Italia excedente noto loco Liuius: *respexisse eum saepe Italiae littora.* De decessu diuitum ex hac vita Lucian. Cataplo 14. ἐπιστρέφονται γοῦν εἰς τοὐπίσω, ὡς δυσέρωτες· cf. ib. c. 15.

τίνα δύναμιν ἔχεις πρὸς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. *quam facultatem ad illius vsum habeas.* Debebat potius sequi: *quas copias contra eam*, s. *quam virtutem paratam habeas* vt, contra illecebras formae, continentiam &c. Sed χρῆσις non tam est *vtendi actio*, quam *ratio & modus eius, quo ea instituitur*, s. *quomodo erga rem affecti sumus;* vt χρῆσθαι τοῖς κακοῖς ἀνδρείως, est *fortiter ferre mala.* itaque hl. est, *qua vi, qua virtute siue potentia animi instructus sis, vt rite te in ea re geras, vt neque eius illecebris captus & illaqueatus, eam temere amplectaris,*

nec

continentiam. si labor obiectus fuerit, tolerantiam inuenies: si conuicium, patientiam. atque sic adsuetum non abripient visa.

CAP. XI.

Nunquam de aliqua re, te eam perdidisse dicas, sed reddidisse. Filiolus obiit; redditus est. uxor obiit; reddita est. praedium

nec eius asperitate & difficultate victus ab ea refugias; & mox, εὑρήσεις δύναμιν πρὸς ταῦτα ἐγκράτειαν h. πρὸς τὴν ὀρθὴν τούτων χρῆσιν, *vt recta erga ea affectus sis*, n. *ne a libidine transversus rapiaris, auxilium reperies continentiam.* Sic δύναμις saepe apud Arrian. v. c. I, 6. p. 36. ἄγε, δυνάμεις δ' οὐκ εἰλήφατε, καθ' ἃς οἴσετε πᾶν τὸ συμβαῖνον; idem I, c. 12. μηχανὴν vocat. Paraphr. δυνάμεις φυσικὰς νικητικὰς dixit.

οὐ συναρπάσουσιν αἱ φαντασίαι.) *primum obiectae rerum species, nullo praeuio iudicio exploratae*, te non *abripient, auferent*, & in errorem inducent. Ed. Salm. οὐχ ἁρπάσουσιν, sed illud amat noster. v. mox c. 16. 18. 19. 20. & 34. Arrian. II, 23. II, 18. p. 280. Nilus, οὐ συναρπάσουσί σε, idem paulo ante cum Hafn. ἐὰν δὲ λοιδορία.

μ. — εἴπῃς.) Regius εἴποις. Post ἀπώλεσα omittunt αὐτὸ Harris Var. & Paraphr.

ὅτι ἀπέδωκα) quia ἀλλότρια, *aliena*, sunt. v. c. I. §. 2. cf. Seneca de Prouid. c. 5. & 6. de

ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφῃρέθη· οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. ἀλλὰ κακὸς ὁ ἀφελόμενος· τί δέ σοι μέλει, διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπῄτησε; μέχρι δ' ἂν διδῷ, ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ ἐπιμελοῦ, ὡς τοῦ πανδοχείου οἱ παριόντες.

Κεφ. ιβ'. ά.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ἄφες τοὺς τοιούτους διαλογισμούς· ἐὰν ἀμελήσω τῶν ἐμῶν, οὐχ ἕξω διατροφάς. ἐὰν μὴ κολάσω τὸν παῖ-

de Tranqu. an. c. II. Nilus ἀπέδωκας & ante ἀπώλεσας. v. ad c. 3.

ἡ γυνὴ ἀπέθανεν· ἀπεδόθη) haec e Salm. ed. accessere; exhibent quoque Nilus, Hafn. & Regius.

διὰ τίνος σε ὁ δοὺς ἀπῄτησε) Salm. & in marg. Wolf. διὰ τί σε. male. Hafn. & Nilus διότι ἀ. ὁ δούς· fere vt MS. Medic. in Paraphr.

μέχρι δ' ἂν διδῷ) *permittat vtendum.* Pro διδῷ Nilus δίδωται Hafn. δίδοται. MS. Salmas. ap. Meib. διαδῷ, *distribuerit.* Paraphr. οὔπω ἀποδέδονται. Regius μέχρις οὗ ἄν. ed. Salm. ἄν διδῷ, omisso μέχρι δὲ. mox Hafn. & Paraphr. cum Nilo, melius, quam vulgg. ὡς ἀλλοτρίων αὐτῶν, & paullo post Regius πανδοκείου scribit, vt in Codd. Arriani πανδοκείου. v. II, c. 23. extr.

εἰ προκόψαι θέλεις) προκόπτειν Stoicis non tam dicitur is, *qui in addiscendis Stoicae disciplinae placitis, profecit,* quam, *qui in virtute,* h. *cum praecepta disciplinae iam teneat, in iis ad vitae vsum*

dium est ereptum; ergo & hoc redditum. At improbus est, qui eripuit. Quid id tua refert, per quem is, qui dederit, repetierit? quamdiu autem habere dederit, tanquam alienae rei, ipsius curam habeto; vt hospitii viatores.

CAP. XII. §. 1.

Si proficere velis, huiusmodi cogitationes missas facito: Si mea neglexero, non erit, vnde viuam; nisi puerum castigaro, malus erit. satius enim est, fame emori,

vsum adhibendis, & se ad ea componendo aliquantum progressus est, inchoatus quasi & iam vicinus sapienti v. inf. c. 48. Glossa interl. h. l. αὔξησιν ἔχειν καλοῦ. | cf. Arrian. I, 4.

τοὺς τοιούτους διαλογισμοὺς) Salm. ed. Nilus & MS. Hafn. ἐπιλογισμοὺς. v. inf. c. 24. mox pro διατροφὰς Nilus & Hafn. διατροφὴν, Naog. διαφορὰς, vitiose; nisi διάφορα scribas, *pecuniam, vnde viuas*, vocabulum Dionys. Halic. frequentatum.

ἐὰν ἀμελήσω) nempe iusserat supra I. §. 4. 2. §. 2. discipulum ὑπερτίθεσθαι quaedam in praesens. cf. Lucian. Nigrin. p. 35. Post κρᾶσσον mox Regius cum ed. Salm. MS. Hafn. & Nilo inserit ἐστί. hi quidem paullo post κρᾶσσον ἢ τὸν π.

ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον) quod assequuturum esse discipulum, pollicetur philosophus, &

παῖδα, πονηρὸς ἔσται. κρεῖσσον γὰρ λιμῷ ἀποθανεῖν, ἄλυπον καὶ ἄφοβον γενόμενον, ἢ ζῆν ἐν ἀφθόνοις ταρασσόμενον. κρεῖττον δὲ, τὸν παῖδα κακὸν εἶναι, ἢ σὲ κακοδαίμονα.

β'.

Ἄρξαι τοιγαροῦν ἀπὸ τῶν σμικρῶν. ἐκχεῖται τὸ ἐλάδιον. κλέπτεται οἰνάριον. ἐπίλεγε, ὅτι τοσούτου πωλεῖται ἀπάθεια, τοσούτου ἀταραξία. προῖκα δὲ οὐδὲν περιγίνεται. ὅταν δὲ καλῇς τὸν παῖδα, ἐνθυμοῦ, ὅτι

& in quo ſapientis τελειότης continetur, vt contra ταράττεσθαι, *perturbari*, ſummae infelicitatis eſt.

ἢ σὲ κακοδαίμονα) quod es, ſi animus percutitur & perturbatur. Ne vero haec inclementer & inhumaniter dicta videantur, illud cogita, puerum, (n. ſeruum) neque verbis neque verberibus, ſaepe iam adhibitis, emendari poſſe, tibique adeo fruſtra bilem commoueri &c.

Ἄρξαι τ.) cf. Arrian. I, 18. p. 101. IV, 1. p. 559. mox ante οἰνάριον articulum e Nilo, Regio & ed. Salm. inſerui. ὅτι abeſt in Nilo, & Hafn.

προῖκα δὲ οὐδὲν περιγίνεται.) Haec verba a Regio aberant; male. Porro & Salm. & hinc Meib. & Vpt. cum ipſo Simplic. p. 114. παραγίνεται: & ſane haec duo verba interdum ita ambiguam lectionem reddunt, vt, vtrum verius

moeroris ac metus expertem, quam copiis omnium rerum abundantem animo viuere perturbato. ſatius quoque eſt, puerum eſſe malum, quam te infelicem.

§. 2.

A paruis igitur auſpicare. effunditur parum, quod habes, olei; villum ſurripitur; ſubiice tibi, Tanti vaenit perturbationum vacuitas, tanti tranquillitas; gratis vero nihil acquiritur. cum autem puerum vocas, cogi-

rius ſit, haud facile decernere poſſis. Sed h. l. non dubito περιγίνεται, quod in ceteris omnibus legitur, praeferre; nam περιγίνεσθαι dici videtur id, quod περιποιοῦμεν, *quod lucramur, quod nobis vtilitatis & fructus e re venit.* Apud Laertium VI, Segm. 6. Antiſthenes interrogatus: τί αὐτῷ περιγέγονεν ἐκ φιλοσοφίας; Arrian. II, 6. p. 194. τὸ ἀπὸ τῆς χρείας περιγινόμενον. cf. I, 4. pr. Ceterum Stobaeus, qui locum noſtri laudat, ſimpliciter γίνεται habet, vt & Arrianus, vnde haec verba, IV, 2. & IV, 10.

ἐνθυμοῦ ὅτι) Regius ἐνθυμοῦ καὶ ὅτι. Mox Argent. ὡς θέλεις. Paullo ante, poſt ὅταν abeſt δὲ in Hafn. Niloque; hic porro: ὅτι οὐ δύνατοι ἢ ὑπακούσας μηδὲ π. eſt ἢ etiam in Hafn. In Nilo abeſt mox ὧν θέλεις.

ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ καλῶς &c.) Haec extrema cap. a Regio abſunt. Ἀλλ' ex ed. Salm.

ὅτι δύναται μὴ ὑπακούσαι, καὶ ὑπακούσας, μηδὲν ποιῆσαι ὧν θέλεις. ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶν αὐτῷ καλῶς· ὅλως δέ σοι καλῶς, ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ μὴ ᾖ, τό σε ταραχθῆναι.

Κεφ. ιγ'.

Εἰ προκόψαι θέλεις, ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν ἐκτὸς, ἀνόητος δόξαι, καὶ ἠλίθιος. μηδὲν βούλου δοκεῖν ἐπίστασθαι. κἂν δόξῃς τισὶν εἶναί τις, ἀπίστει σεαυτῷ. ἴσθι γὰρ, ὅτι οὐ ῥᾴδιον, καὶ τὴν προαίρεσιν τὴν σεαυτοῦ κα-

Salm. habetur; vulgo καὶ fuit; quod cum ſenſum parum idoneum efficeret, Wolf. & Caſaub. ἔστω vel εἴη legebant; Paraphr. vero ἔσται exhibet. Porro vulgo legebatur: ἵνα ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ, τό σε ταραχθῆναι, ex ed. Salm. vero, τό σε μὴ ταραχθῆναι, vt iam in Argent. apparet, vnde in marg. habet Wolf. Sed ex his valde impedita ſententia exiſtebat; tolerabilior forte illa, ſi media verba ὅλως δέ σοι καλῶς, quae ipſa demum e Salm. ed. acceſſere, & vulgo abſunt, ex aberratione tamen, omittantur. Sed totius loci fortuna verſatur in transpoſitione partic. negat. vt fecimus: ἵνα μὴ ἐπ' ἐκείνῳ ᾖ, *ne in ipſius poteſtate & libidine poſitum ſit;* nam, qui ſe ab aliis commoueri & perturbari animo ſuſtinent, eos ſe aliorum poteſtati permittere dicebant; v. inf. c. 28. Viderat iam Meibom. qui commode laudat locum Anton. VIII, 56. ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλῳ ᾖ, τὸ ἐμὲ ἀτυχεῖν.

ta posse ipsum non audire; &, si audieris, nihil eorum agere, quae velis. at non ita ei bene est; at tibi vtique bene est, vt in eius potestate non sit, te perturbari.

CAP. XIII.

Si proficere vis, perfer, ob res externas amens ac fatuus videri. nihil velis videri scire; &, si quibus esse aliquis videare, ipse tibi diffidito. scito enim, non facile esse, & voluntatem suam naturae consentaneam

ἕνεκα τῶν ἐκτὸς) male habent haec verba interpretes; quid enim est: *propter res externas sustine stultus haberi?* τῶν primum e Salm. ed. in locum suum subiit; vulgo vbique legitur τοῦ ἐκτὸς, male; nisi eo deuenias, excidisse forte verbum: ἕνεκα τοῦ τῶν ἐκτὸς ἀμελῆσαι. Paraphr. exhibet παρὰ τῶν (l. τοῖς) ἐκτὸς & mox μηδὲν παρ' αὐτοῖς β. ἐπίστασθαι; vt sint intelligendi οἱ ἐκτὸς, h. *extranei, vulgus, quod philosophiae expers est;* Sed hoc potius difficiliori intellectu verbo substitutum fuit. Ad τὰ ἐκτὸς etiam Simplicius retulit, mox etiam τὰ ἐκτὸς hoc cap. repetuntur. sed tum ἕνεκα importunum est; vnde Vpton. emendabat ἕνεκα τῶν ἐντὸς, quod & Var. Harris. exhibebant; non male. Nilus: ὑπόμεινον, ἕνεκα τῶν ἐκτὸς, ἀνθρώπους δόξαι, *sustine, homines propter externa in existimatione esse.* Sed factum ἀνθρώπους ex ἄνους. Si vulgatae